

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 740/05
05.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića, Slobodana Rašića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti i održavanja javnog reda i mira iz čl.23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i dr., odlučujući o žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.1248/03 od 24.12.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl.375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog AA advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenih optuženog AA i Republičkog javnog tužioca, dana 05.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog BB i branioca optuženog AA, i presuda Okružnog suda u Beogradu K.1248/03 od 24.12.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.1248/03 od 24.12.2004. godine:

- optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti i održavanja javnog reda i mira iz čl.23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.05. do 31.07.2003. godine;

- optuženi BB, oglašen je krivim zbog krivičnog dela ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti i održavanja javnog reda i mira iz čl.23. stav 1. Zakona o javnom redu i miru i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 - sedam meseci, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.05. do 31.07.2003. godine;

- odlučeno je da optuženi AA na ime troškova krivičnog postupka plati ukupno iznos od 27.250,00 dinara i to na ime paušala iznos od 4.000,00 dinara a na ime troškova veštačenja iznos od 23.250,00 dinara;

- odlučeno je da optuženi BB na ime troškova krivičnog postupka plati ukupno 12.250,00 dinara i to na ime paušala iznos od 4.000,00 dinara a na ime troškova veštačenja iznos od 8.250,00 dinara.

Protiv označene presude Okružnog suda u Beogradu, žalbe su izjavili:

- optuženi BB, pobijajući presudu kao nepravilnu i nezakonitu, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno da presudu preinači tako što će ga osloboditi optužbe da je izvršio predmetno krivično delo;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branilac optuženog AA je u izjavljenoj žalbi zahtevao da zajedno sa optuženim, u smislu čl.375. ZKP bude obavješten o sednici veća.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž. 881/05 od 06.06.2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da odbije kao neosnovane žalbe optuženog BB i branioca optuženog AA i da potvrdi prvostepenu presudu.

Pošto je postupljeno u smislu čl.375. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud je održao sednicu veća, u prisustvu branioca optuženog AA, advokata AB, a u odsustvu uredno obavještenih optuženog AA i Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu čl.380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenim žalbama, predloga Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Žalbe su neosnovane.

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl.380. ZKP pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovani su žalbeni navodi optuženog BB i branioca optuženog AA, kojim osporavaju prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP, jer žalbeni sud nalazi da prvostepena presuda nije doneta povredom postupka ove vrste. Naime, protivno navodima u žalbama, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako su optuženi AA i BB izvršili predmetna krivična dela i koje su sve radnje preduzeli radi izvršenja istih. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnih dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbama neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđenje, što je pitanje činjeničnog stanja a ne ovog žalbenog osnova.

Po oceni ovoga suda, neosnovani su žalbeni navodi optuženog BB i branioca optuženog AA, kojim osporavaju prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud pravilno i svestrano ceneći izvedene dokaze i odbrane optuženih, pouzdano utvrdio sve one činjenice koje su odlučne za donošenje zakonite odluke u ovoj krivično-pravnoj stvari i navedeno obrazloženje u prvostepenoj presudi u svemu prihvata žalbeni sud, te na isto upućuje.

U izjavljenim žalbama se i ne ukazuje na postojanje neke činjenice, okolnosti ili pak dokaza koji nisu bili cenjeni od strane prvostepenog suda, a koji bi doveli u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, već se iznosi sopstvena ocena izvedenih dokaza i odbrana optuženih, što je sve prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju ovoga suda pravilno ocenio i za svoje zaključke dao jasne, logične i u svemu prihvatljive razloge.

Naime, da su optuženi AA i BB, počinili radnje opisane u izreci pobijane presude, proizilazi iz iskaza svedoka - oštećenih, policajaca OO i OO1, u kojima detaljno i jasno opisuju kako su u kritičnoj situaciji bili ometani u obavljanju poslova bezbednosti i održavanju javnog reda i mira, što potvrđuju i svedoci SS i SS1, koji u svojim iskazima jasno iznose da su ovlašćena službena lica u kritičnoj situaciji bila ometana i to fizičkim otporom, a proizilazi i iz medicinske dokumentacije i nalaza veštaka medicinske struke a u pogledu povreda koje je kritičnom prilikom zadobio oštećeni policajac OO. Stoga su i žalbeni navodi kojima se osporava činjenično stanje, suštinski zasnovani na stavu da nije trebalo verovati svedocima - oštećenim policajcima, već optuženima AA i BB, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi, i sem toga, o svemu ovome, prvostepeni sud u pobijanoj presudi na stranama 14., 15. i 16. daje detaljne, jasne i logične razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, po oceni ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključak o pravnoj oceni radnji optuženih AA i BB, pa je pravilno odlučio o njihovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz čl. 23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru u odnosu na optuženog AA i iz čl.23. stav 1. Zakona o javnom redu i miru u odnosu na optuženog BB, pravilno je primenjen zakon, jer se u radnjama ovih optuženih stiču objektivna i subjektivna bitna obeležja krivičnih dela za koja su oglašeni krivim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da se žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA, neosnovano osporava prvostepena presuda i zbog izrečenih kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz čl.41. OKZ koje su od značaja za izricanje kazne, iste naveo u svojoj presudi i u obrazloženju presude na str.16. dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženog AA za izvršeno već citirano krivično delo iz čl.23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru, a optuženog BB, za izvršeno već citirano krivično delo iz čl.23. stav 1. Zakona o javnom redu i miru, na kaznu zatvora u trajanju od 7 - sedam meseci, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru, koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, jer nalazi da su ovakve kazne srazmerne društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih kao izvršilaca, te da su takve kazne u konkretnom slučaju nužne da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.5. stav 2. OKZ ostvari svrha kažnjavanja iz čl.33. istog zakona, pa su stoga i suprotni žalbeni navodi kojima se osporava prvostepena presuda zbog odluke o izrečenim kaznama, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

vg